

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓

บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓
บังคับในท้องที่บางจังหวัด

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดตรัง จังหวัดตาก จังหวัดนนทบุรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดระยอง จังหวัดลำพูน จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๑

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ปัจจุบัน การศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ขยายออกไปยังท้องที่จังหวัดต่าง ๆ มากขึ้น
 และเยาวชนและผู้ที่อยู่ในระหว่างการศึกาได้เดินทางไปศึกษาต่อในจังหวัดที่มี
 สถานศึกษาชั้นสูงตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนและนักศึกษาบางส่วนได้เข้าพัก
 อยู่ในหอพักเอกชนที่ตงขนมาโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจตรา ซึ่งอาจจะก่อให้เกิด
 ปัญหาคอนไม่พึงปรารถนาต่าง ๆ เหมือนดังที่เคยปรากฏมาแล้วก่อนมีการใช้
 บังคับพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เช่น หอพักบางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุม
 ของพวกทุจริต มิจฉาชีพ หรือช่องโจร และบางแห่งก็เป็นแหล่งอบายมุขที่เพาะ
 ความประพฤติชั่วให้แก่เยาวชนของชาติ สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก
 พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้